

CONSPECTUS DISSERTATIONIS.

- Præfamen ex anfa dicti Gen. I. §. 10. Illustrat eandem ex eo, 31. bonitatem Dei ineffabilem quando *Calix* dicitur *Novum Te-* per media salutis ad nos copiosis *stamentum*, id quod fimè redundantem, prædicat & §. 11. Adhuc ex significatione contra hostes gratiæ & mediorem *vocum* בְּרִית & διαθήκη illustratur, quare etiam
- Tractationis. §. 12. In Consultationem syncretisticam Dom. Calvörrii invenhit &
- §. 1. Probat Sacramentum Altaris dari in remissionem peccatorum ex Luc. XXI. 19. 20. & Matth. XXVI. 28. §. 13. Objectionem ταυτολογίας removet. Tandemque
- §. 2. Insinuans varias Lectiones Textus, de varietate Lectionum quæpiam monet. §. 14. Sententiam nostram ex Libr. Symb. confirmat &
- §. 3. Illustrat, quomodo sanguis Christi pro multis dicatur effusus? §. 15. Contra Reformatos ac Syncretismi fautores decidit.
- §. 4. Docet, quæ ratione super nos legatur effusus & §. 16. Præmittit abusum Sacræ Cœnæ inter Pontificios, Reformatos & Fanaticos.
- §. 5. Absolvit, quod remissio peccatorum totius Sacramenti sit effectus. §. 17. Probat, quod remissio peccatorum sit finis sacrae cœnæ subordinatus
- §. 6. Ad rem accedendo removet frivole dicta vom Döffel des N. T. & §. 18. Monstruosam Dippelii sententiam de dimissione peccatorum, citra satisfactionem & imputationem meriti Christi exhibet
- §. 7. De subjecto propositionis Sacramentalis: τῆτο demonstrat, quod utrumque unitorum complectatur & §. 19. Trillerii, Reizii, Felbingerii & Socinianorum promissuè consensum docet.
- §. 8. De vocabulo πατηρις cavillato Juliani Apollatae elidit Et §. 20. Rationem Dippelii ex
- §. 9. De prædicato propositionis Sacramentalis, Sanguine sc. Christi dislerit. §. 21. Explicato dicto Luc. IV. 17. monstrat, quod talis dimissio in Politicis non procedat, etiamsi juxta §. 22.